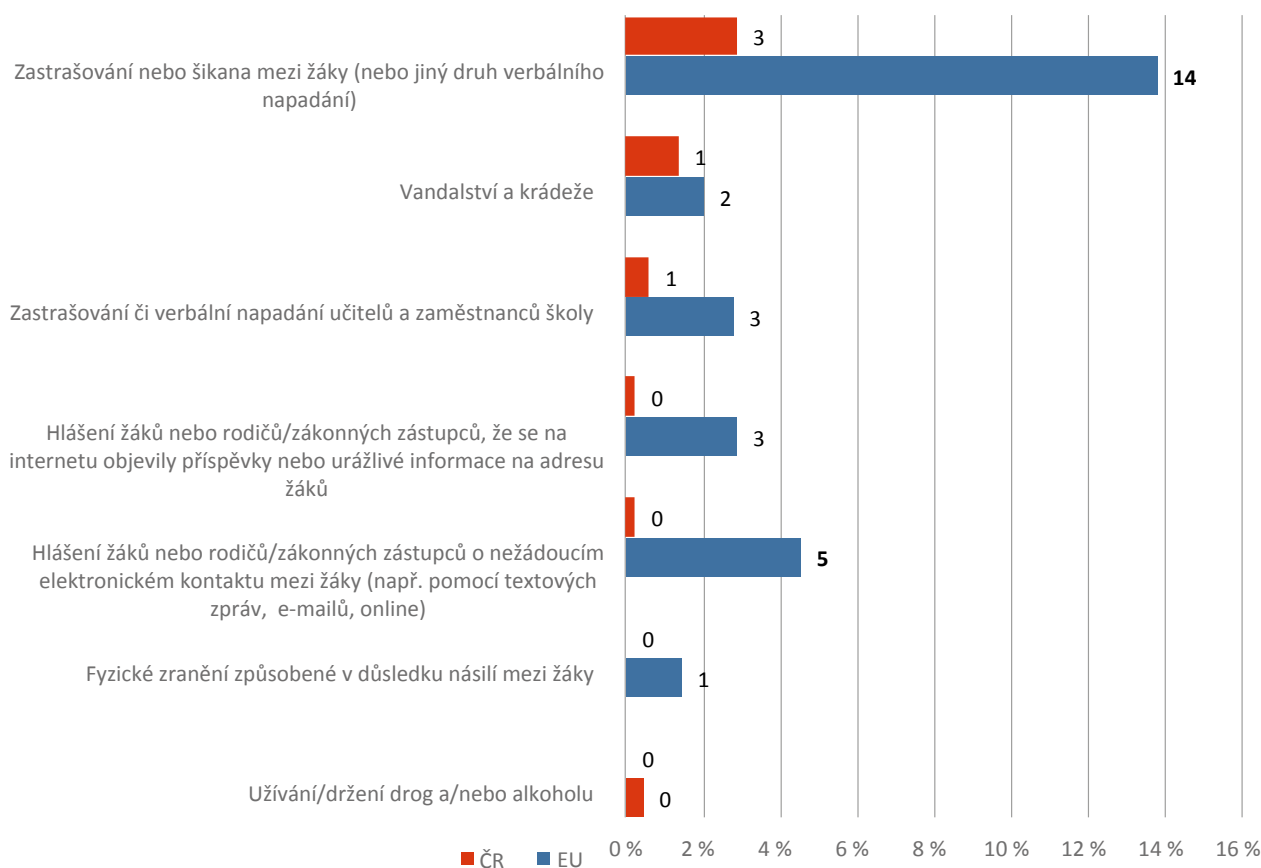


**Bezpečné prostředí ve škole** je základním předpokladem pro učení žáků. TALIS 2018 mapoval bezpečnost prostředí pohledem ředitelů a dotazoval se jich, jak často dochází k vybraným jevům. Podle výsledků šetření (graf 3.9) je prostředí českých škol bezpečnější než prostředí škol v EU, tedy k uvedeným jevům podle výpovědí ředitelů dochází méně často. Se zastrašováním nebo šikanou mezi žáky se alespoň jednou týdně potýkají jen 3 % českých ředitelů, v zahraničí však jde o mnohem častější jev – v EU se s ním jednou či vícekrát týdně ve škole setkává v průměru 14 % ředitelů/škol, nejvíce v Belgii (36 %), na Maltě (30 %), dokonce i ve Finsku jde o 29 % ředitelů škol. S vandalstvím a krádežemi, zastrašováním či verbálním napadáním učitelů a zaměstnanců školy a s hlášením žáků nebo rodičů/zákonných zástupců, že se na internetu objevily příspěvky nebo urážlivé informace na adresu žáků nebo že došlo k nežádoucímu elektronickému kontaktu mezi žáky (např. pomocí textových zpráv, e-mailů, online), se setkala jednou či vícekrát týdně ne více než 1,4 % českých ředitelů a není příliš časté ani v zahraničí. Výskyt ostatních negativních a bezpečnost žáků ohrožujících jevů (fyzická zranění v důsledku násilí mezi žáky, užívání a držení drog nebo alkoholu) je pak podle ředitelů v českých školách méně častý než jednou týdně. Zejména zjištění týkající se kontaktu mezi žáky je nicméně potřeba interpretovat se značnou mírou opatrnosti, neboť by jinak mohla svádět k přehnaně optimistickým závěrům.<sup>28</sup>

**Graf 3.9 Podíl ředitelů, podle kterých dochází ve škole k uvedeným skutečnostem souvisejícím s bezpečným prostředím školy jednou za týden nebo denně**



*Pozn.: Statisticky významné rozdíly mezi ČR a EU jsou zvýrazněny tučně.*

<sup>28</sup> Například zjištění z mezinárodního šetření TIMSS 2015 pro většinu zemí ukazují, že žáci se s šikanou setkávají výrazně častěji, než odpovídá výše popsanému pohledu ředitelů. Odpovědi ředitelů totiž mohly být vědomě či nevědomě zkreslené. První situace by mohla nastat v důsledku efektu sociální desirability (tj. možnou snahou ředitelů v dotazníku nepřiznat všechny výskyty problematických skutečností), druhá pak v důsledku nedostatečné informovanosti ředitele o dění ve škole či nefunkčnosti systému prevence.